

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Petru Moraru,

a judecat în ședință de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, în privința inculpatului

Filip Alexandru Iurie, născut la 27 septembrie 1983, originar și locuitor al s. Bolțun, r-nul Nisporeni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond:

11 martie – 02 iunie 2011,

în instanța de apel:

11 iulie 2011 – 07 martie 2012,

în instanța de recurs:

10 august – 13 noiembrie 2012,

în instanța de apel:

17 decembrie 2012 – 18 iunie 2014

în instanța de recurs:

01 octombrie 2014 – 27 ianuarie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei militare, mun. Chișinău din 02 iunie 2011, Filip Alexandru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), 187 alin (2) lit. f), 368 alin. (1), 370 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor imputate.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Scurovschii A. a fost respinsă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Filip A., este învinuit că, la 01 noiembrie 2009, orele 19:00, aflându-se în s. Jora de Sus, r-nul Orhei, în fața gospodăriei lui Stavila V., încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără motive întemeiate, fiind în loc public, exprimându-se cu voce ridicată, a aplicat violența față de Scurovschii Alexei,

aplicându-i două lovituri cu palma peste față.

Tot el, este învinuit că, la 01 noiembrie 2009, orele 20:00, din fața gospodăriei lui Pavel G., s. Jora de Sus, r-nul Orhei, l-a urcat pe p Scurovschii A., în automobilul său personal de model „Opel Corsa” și, amenințându-l că îl va duce în unitate militară, a ieșit de pe teritoriul satului nominalizat. A oprit automobilul după sat, l-a coborât din mașină pe Scurovschii A. și, fără motiv, i-a aplicat o lovitură cu piciorul în frunte, o lovitură cu pumnul în față, o lovitură cu piciorul în piept și trei lovituri cu picioarele peste picioare, cauzându-i leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Tot el, este învinuit că, la 01 noiembrie 2009, orele 20:00, aflându-se în automobil, la ieșire din s. Jora de Jos, r-nul Orhei, în mod deschis a sustras de la Scurovschii A. telefonul mobil de model „LG KP-500”, cauzându-i o daună considerabilă, în sumă de 3.500 lei.

Tot el, este învinuit că, la 01 noiembrie 2009, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 13, 14, 16, 66, 78 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, care-l obliga să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să fie demn de gradul militar și de uniforma militară ce o poartă, să fie disciplinat și vigilent, să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor, să nu-și permită deprinderi dăunătoare, să fie cinstit, corect, sincer și principial, să-i stimeze pe inferiori, să-i apere în orice condiții, să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare, să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară cât și în afara ei, să nu-și permită să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate. În loc de aceasta, Filip Alexandru ar fi admis aplicarea actelor de violență asupra unui militar în următoarele împrejurări.

La 01 noiembrie 2010, orele 20:30, locotenent major Filip A., aflându-se în s. Jora de Sus, r-nul Orhei, l-a reținut pe militarul în termen a Unității Militare 1001, soldat Stavila Ion, aflat în deertare, și l-a urcat în automobil pentru a-l prezenta în unitate. În timp ce se afla în câmp între satele Jora de Jos și Susleni, r-nul Orhei, locotenentul major Filip A., a oprit automobilul, l-a coborât pe Stavila I. din automobil și, fără motive întemeiate, intenționat, i-a aplicat patru lovituri cu pumnul în față, după ce au continuat deplasarea. Ajungând în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, locotenentul major Filip A. a oprit automobilul în fața unei case, l-a coborât jos pe Stavila I. și, fără motiv, i-a aplicat patru lovituri cu picioarele sub coaste și două lovituri cu piciorul la umăr, cauzându-i dureri fizice.

Tot el, este învinuit că, la 01 noiembrie 2009, a încălcat grav cerințele art. 26 a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 13, 14, 16, 66, 78 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare, care-l obliga să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să fie demn de gradul militar și de uniforma militară ce o poartă, să fie disciplinat și vigilent, să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor, să nu-și permită deprinderi dăunătoare, să fie cinstit, corect, sincer și principial, să-i stimeze pe inferiori, să-i apere în orice condiții, să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare, să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară

cât și în afara ei, să nu-și permită să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate prin ce a admis intenționat excesul de putere care a cauzat victimei daune considerabile, în următoarele împrejurări.

La 01 noiembrie 2010, orele 20:30, locotenent major Filip A., aflându-se în s. Jora de Sus, r-nul Orhei, l-a reținut pe militarul în termen a Unității Militare 1001, Compania Destinație Specială, soldat Stavila I., aflat în dezertare, și l-a urcat în automobil pentru a-l prezenta în unitate. În timp ce se afla în câmp între satele Jora de Jos și Susleni r-n Orhei locotenent major Filip A. a oprit automobilul, l-a coborât pe Stavila I. din automobil și, fără motive întemeiate, l-a maltratat și i-a ordonat să urce în portbagajul automobilului. Ajungând în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, locotenent major Filip A. a oprit automobilul în fața unei case, l-a coborât pe Stavila I. din portbagaj, l-a maltratat și l-a legat cu o centură de un par, pentru aproximativ 30 de minute.

Ulterior, la orele 24:00 a aceleiași zile, ajungând pe teritoriul Unității Militare 1001, dislocate în mun. Chișinău, str. Doina 102, locotenent major Filip A., depășind atribuțiile acordate de lege, a deșteptat compania din subordine și, în fața efectivului Companiei, l-a impus pe soldatul Stavila I. să țină în mână o halteră de 32 kg., aproximativ o oră.

În rezultatul acțiunilor infracționale a lui Filip A., părții vătămate Stavila I. i-au fost cauzate dureri fizice, ultimul fiind umilit în fața colegilor de serviciu, fapte prin care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor de serviciu și victimei.

Instanța a statuat că probele administrate nu coroborează între ele, sunt incerte și nu dovedesc faptul că, la 01.01.2009, inculpatul ar fi comis infracțiunea de huliganism.

Declarațiile părții vătămate, că telefonul său ar fi fost luat, sau ar fi rămas la Filip A., sunt bazate pe presupuneri, iar din depozițiile martorului acuzării Macari V. este evident faptul că Filip A. nici nu a luat în mână telefonul lui Scurovschii A., or acesta i-a fost restituit părții vătămate de către Macari V. după verificarea listei apelurilor.

Învinuirea privind lovirea subalternului și comiterea excesului de putere de către Filip A. este bazată doar pe declarațiile părții vătămate Stavila I., declarații care urmează a fi apreciate critic, ca fiind în contradicție cu declarațiile atât a martorilor acuzării, cât și celor ai apărării.

Deși acuzarea i-a incriminat inculpatului că prin excesul de putere i-a cauzat părții vătămate daune în proporții considerabile, a omis să specifice în ce anume constau aceste daune și nici careva probe în acest sens nu a prezentat.

Ultimele două capete de acuzare nu și-au găsit suportul probatoriu, or ele nu demonstrează faptul că Filip A. l-ar fi lovit pe subalternul său Stavila I., sau că, profitând de poziția sa superioară față de subalternul Stavila I., l-ar fi obligat să țină o halteră în mână în fața efectivului de militari.

Vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța a concluzionat că inculpatul urmează a fi achitat, din motivul că probele prezentate de acuzare și cercetate în ședințele de judecată nu dovedesc nici într-un mod faptul că, la 01.11.2009, prin acțiunile sale, el ar fi comis vre-o faptă

prejudiciabilă.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1), 187 alin. (2) lit. f), 368 alin. (1), 370 alin. (1), 84 alin. (1), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura aceleia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 3 ani, cu retragerea-i gradului militar de „locotenent major”, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 4 ani.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate Scurovschi A. și Stavila I., martorilor Scurovschi A., Pavel G., Vlagu D., Celpan A. și Macari V., raportul de expertiză medico-legală nr.48/D din 26.01.2010, conform cărui părții vătămate Scurovschi A. i-au fost cauzale leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, precum și procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil „LG K.P 500” și recunoașterea lui ca corp delict.

Inculpatul a construit apărarea pe baza declarațiilor subalternilor săi, asupra cărora are influență și aceste declarații urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt combătute prin probele acuzării.

Declarațiile martorilor Dica și Scutari nu corespund realității. Prin registrul de evidența intrării-ieșirii a ofițerilor și subofițerilor pe teritoriul unității militare 1001 s-a stabilit că, la 01 noiembrie 2009, locotenent Scutari a plecat de pe teritoriul unității la ora 07:23, locotenent Dica a sosit în unitate la ora 17:33 și a plecat la ora 19:11 și mai mult nu s-a întors. La întrebarea din ce motiv nu este făcută mențiune în registru, că el a venit seara în unitate, Dica nu a putut răspunde. Deci, declarațiile martorilor Dica și Scutari urmează a fi apreciate critic, din motiv că în momentul când Stavila I. a fost adus în unitate ei nu se aflau acolo. În afară de aceasta, în cadrul audierii părții vătămate Stavila I. și a martorului Vlagu s-a stabilit că, în timpul când a fost făcută deșteptarea efectivului, din ofițeri era prezent doar Filip A. Chiar martorul apărării Gheorghiu V. a declarat că în timpul în care Filip A. era plecai după Stavila I., în companie nu era nici un superior.

Declarațiile martorului Gheorghiu că nu a văzut ca Stavilă I. să fi fost impus să țină ceva în mână și discuția lui Filip A. a durat circa 5-10 min., urmează a fi apreciate critic, din motiv că sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Stavila I., a martorilor Vlagu și Celpan.

La fel, este neîntemeiată poziția instanței de fond, când a considerat raportul de expertiză medico-legală în privința lui Scurovschii A. irelevant. Încă pînă la depunerea plîngerii, Scurovschi A. s-a adresat la o instituția medicală după asistență și pentru fixarea leziunilor corporale prezente. Atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată el și-a menținut declarațiile, acestea fiind confirmate prin concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2012, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Filip Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, în baza art. 368 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 370 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate în Ministerul Apărării al Republicii Moldova pe un termen de 3 ani, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate în Ministerul Apărării al Republicii Moldova pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În baza art. 66 Cod penal, i-a fost retras gradul militar de „locotenent major”.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Scurovschii A., urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a statuat că prima instanță incorect a apreciat probele prezentate de partea acuzării și, în consecință, a pronunțat o sentință de achitare ilegală și neîntemeiată.

Or, probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor incriminate.

5. Avocatul Vasile Gantea a declarat recurs ordinar în numele condamnatului, solicitînd casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Apelantul a invocat că instanța de apel, la adoptarea unei noi hotărîri de condamnare, nu a ținut în deplină măsură cont de prevederile art. 409 alin. (2), 414 alin. (1), 415 alin. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală, cît și de explicațiile date la pct. 14 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzei penale în ordine de apel*”.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2012, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel, adoptînd soluția de admitere a apelului declarat de procuror cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare după o sentință de achitare, și-a motivat decizia pe declarațiile acuzatorii ale martorilor G. Pavel, D. Vladu, V. Macari, A. Scurovscaia, A. Celpan, I. Scutari, I. Dica și V. Gheorghiu, prin citire, astfel acești martori n-au fost audiați pe viu.

Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că martorul V. Dumitru nu și-a susținut depozițiile date anterior și a relatat, că inculpatul 1-a adus pe Stavilă în jurul orei 1:00, le-a spus tuturor să nu procedeze ca și Stavilă și nu a existat nici un fel de halteră. Martorul a încredințat Curtea că anume aceste declarații corespund realității, însă a refuzat să răspundă de ce anterior a dat depoziții care nu corespund stării de fapt.

Martorul Gheorghiu, a dat depoziții analogice cu ale lui Vladu, confirmînd că Stavilă nu a fost obligat să țină vreo halteră și că Stavilă era în stare de ebrietate.

Astfel, din declarațiile expuse și cele la care a făcut trimitere instanța de fond în sentința atacată, se concluzionează lipsa faptelor infracțiunilor imputate inculpatului.

Toate infracțiunile imputate inculpatului sunt componente ce includ în sine intenția directă ori indirectă.

În cazul dat, Filip A. n-a avut intenția de a comite ceva ilegal, de a încălca ordinea publică, de a intra în posesia unui bun străin, de vătămare intenționată a integrității corporale ori de a abuza de putere.

Din materialele cauzei, rezultă că *intenția inculpatului a fost direcționată spre a-și îndeplini obligațiile de serviciu, de a-l reține pe Stavilă, care nu a revenit din permisie la timpul indicat, de a-l aduce în unitate și de a-i educa și pe ceilalți soldați prin exemplul nedemn comis de Stavilă*, pe care l-a prezentat întregului efectiv în starea în care se afla la acel moment.

Totodată, a fost confirmat și faptul că nu el a luat telefonul lui Scurovschi, ci altă persoană și acel telefon a fost luat nu în scop de însușire, ci de realizare a scopului de depistare a locului aflării lui Stavilă, care se ascundea de ei și refuza să reîntoarcă în unitate.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a menționat că instanțele au dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu au apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate și anume: declarațiilor părții vătămate Stăvilă I., martorului Macari V., Scurovscaia A., Pavel G., Celpan A., Vlagu D., Scutari I., Dica I., Gheorghiu V., raportului de expertiză medico-legală nr. 48/D din 26.01.2010, conform căruia la examinarea medico-legală a cel. Scurovschi A. s-au depistat leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, proces-verbal de ridicare a telefonului mobil LG K.P500 și recunoașterea lui ca corp delict.

Cu certitudine a fost demonstrat actul de huliganism comis de Filip A., fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Scurovschi A., martorilor acuzării Pavel G., Scurovscaia A. și Macari V., ultimul declarând că a auzit cum Filip îl numea cu cuvinte necenzurate pe Scurovschi și a văzut cum l-a lovit cu mâna în piept.

La fel, este neîntemeiată poziția instanței de fond, când a considerat raportul de expertiză medico-legală în privința lui Scurovschii A. irelevant. Încă până la depunerea plîngerii, Scurovschi A. s-a adresat la o instituție medicală după asistență și pentru fixarea leziunilor corporale prezente. Atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată Scurovschi și-a menținut declarațiile, aceste declarații fiind confirmate prin concluziile expuse de expert în raportul de expertiză medico-legală.

Partea vătămată Scurovschi A. a relatat circumstanțele în care i-a fost sustras telefonul mobil. Martorul Macari a declarat că la poartă lui Stavila V., i-a restituit lui Scurovschi telefonul mobil, dar mai târziu l-a văzut în automobilul lui Filip lângă casetofon.

Instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate în susținerea acuzării, ce dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Erorile comise de prima instanță au fost menținute și de instanța de apel, care era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin ce nu a fost rezolvat fondul apelului, invocând repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul

apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Aceste prevederi obligatorii ale codului de procedură penală nu au fost întocmai respectate, decizia instanței de apel neîntrunind elementele obligatorii enunțate.

La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărîre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, fiind obligată să aprecieze toate probele examinate în ședință.

Instanța de apel n-a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării acestora, pronunțîndu-se numai pe o parte din probele prezentate de părți.

Prin asemenea judecare a cauzei, instanța de apel prematur a concluzionat că nu s-a dovedit vinovăția inculpatului de vreme ce probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, nu și-au găsit o apreciere sub toate aspectele, completă și obiectivă.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

a) doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte;

b) nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării, în special afirmațiile părților vătămate că inculpatul a aplicat față de ei, în diverse locuri indicate în rechizitoriu, violența fizică, fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 48/D din 26.01.2010 declarațiile martorului Macar V. că a văzut cum inculpatul l-a împins cu mâna în piept pe Scurovschi A., a martorului Vlagu D. că a văzut cum Stăvilă I. ținea o halteră de 32 kg. în fața efectivului, a martorilor Scurovscaia A., Grigore P., procesul – verbal de ridicare a telefonului lui Scurovschi A. de la o terță persoană (v. 2, f.d. 93, pct. 2 din decizie).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legii și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rînd, potrivit art. 414 alin. (1) și (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate în ansamblu, prin prisma cumulului de dovezi anexate la dosar. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucît o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai;

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul procurorului, inclusiv celor reproduse la pct. 3 din prezenta decizie;

c) nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte, nu a indicat de ce a respins probele învinuirii și nu a apreciat în nici un fel declarațiile inițiale ale martorului acuzării Vlagu D.;

d) a contrazis concluzia instanței de fond că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor imputate inculpatului, deoarece a conchis în descriptivul deciziei atacate că: *„intenția inculpatului a fost direcționată spre a-și îndeplini obligațiile de serviciu, de a-1 reține pe Stăvilă, care nu a revenit din permisie la timpul indicat, de a-1 aduce în unitate și de a-i educa și pe ceilalți soldați prin exemplul nedemn comis de Stăvilă”*, adică că faptele indicate în rechizitoriu ar fi existat, dar a lăsat fără o apreciere juridică

clară natura acțiunilor inculpatului, pe care le-a descris (v. 2, f.d. 122, pct. 1 - 3, 7, 8 din decizie).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului și că recursul ordinar este întemeiat.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate supra denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunilor incriminate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările, comise de ambele instanțe, a normelor procedurale specificate constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 433 alin. (1), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, în privința inculpatului Filip Alexandru Iurie, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată la 10 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Petru Moraru

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

27 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Petru Moraru,

a judecat în ședință de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, în privința inculpatului

Filip Alexandru Iurie, născut la 27 septembrie 1983, originar și locuitor al s. Bolțun, r-nul Nisporeni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 433 alin. (1), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014 în privința inculpatului Filip Alexandru Iurie, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Petru Moraru